

V.

Виждте, какво праватъ по-после съ дете-то, и вие щете да са уплашите.

Това сѣщото, което сѣ правила съ душевни-те и умственни-те му способности, правятъ сега и съ негово-то сѣрдце, чувства, нравственни качества и характеръ; всичко са разрушава и заглѣхва; обезображаватъ човека, когото, напротивъ, требваше да образуватъ.

Ролень, напълно като са сѣгласява съ Квинтилиана, Фенелона и съ всички тия, които право разумеватъ въпросъ-тъ за възпитание-то, дума така: «Природа-та е наградила деца-та съ любознитство, съ чудна способностъ да помнятъ толкози многочисленни предмети, и съ природна наклонностъ да сниматъ въ сѣщностъ образа на пораснали-те човеци и да имъ подражаватъ въ всички-те навици и речи. Като са отбива развитие-то на тия млади умове, заедно съ тяхъ заглѣхватъ тия прекрасни качества, съ които природа-та ги е наградила още при само-то имъ рождение. Но дете-то като неможе да са намира въ бездействие, то тия качества, които сѣ били назначени къмъ добро-то, обръщатъ са сега къмъ зло-то.» *)

И тъй, съвременно-то възпитание никакъ са не ползува отъ сѣдействие-то на природните закони за развитие-то на дете-то, но, напротивъ, препятствува имъ (бръка имъ) по

*) *Traité des études*, liv. 1, chap. 1.